

opusdei.org

17 de maig del 92, una experiència que val la pena repetir-la

Presentem, en el desè aniversari de la beatificació, unes quantes imatges d'aquells dies. Són fotografies que adquireixen una nova vida pocs mesos abans de la canonització del fundador de l'Opus Dei.

18/05/2002

**17 de maig de 1992, el dia de la
beatificació**

L'eco de la veu del Vicari de Crist ressona amb gravetat a la plaça de Sant Pere, al proclamar la fórmula de beatificació de Josepmaria Escrivà i de la religiosa canossiana Josefina Bakhita; i s'endinsa en el cor dels milers de pelegrins que desborden el colonnato de la plaça, i en el dels milions de persones que van participar a la cerimònia a través de la ràdio i la televisió.

Un immens temple a l'aire lliure

La cerimònia va començar a les deu del matí. Hi van assistir, segons 'L'Osservatore Romano', 300.000 pelegrins de seixanta països. El caràcter eclesial d'aquest esdeveniment el va remarcar Joan Pau II a l'audiència concedida als pelegrins el 18 de maig: «Us inunda la joia de la beatificació de Josepmaria Escrivà de Balaguer, perquè confieu que la seva elevació als altars (...) proporcionarà un gran

bé a l'Església. Jo també la comparteixo, aquesta confiança.»

Les paraules de Joan Pau II

Durant l'homilia el Papa va recordar que «la vida espiritual i apostólica del nou beat va estar fonamentada a saber-se, per la fe, fill de Déu en Crist. D'aquesta fe s'alimentava el seu amor al Senyor, la seva empenta evangelitzadora, la seva alegria constant, fins i tot en les grans proves i dificultats que va haver de superar. “Tenir la creu és trobar la felicitat, l'alegria –ens diu en una de les seves meditacions–, tenir la creu és identificar-se amb Crist, és ser Crist i, per això, ser fill de Déu.”

»El seu gran amor a Crist – continuava el Papa–, per qui se sent fascinat, el duu a consagrar-se per sempre a Ell, i a participar en el misteri de la Passió i la Resurrecció. Al mateix temps, el seu amor filial a la Mare de Déu l'inclina a imitar-ne

les virtuts. “Beneiré el teu nom per sempre”: heus ací l’himne que li brollava espontàniament de l’ànima i que l’impulsava a oferir a Déu el que era seu i tot allò que l’envoltava. En efecte, la seva vida es revesteix d’humanisme cristià amb el segell inconfusible de la bondat, la mansuetud de cor, el sofriment amagat amb què Déu purifica i santifica els seus elegits.»

Un dia de molt sol

Va ser un dia de molt sol. La gent s’hi va acarar com va poder: amb barrets de roba o de paper, elaborats allà mateix. Pertot apareixien els paraigües. Molta gent es va haver d’estar dreta. Uns quants, mes previsors, duïen petites cadires plegables i binocles per poder seguir més bé la celebració.

Onze corals amb sis-centes veus

Sis-centes veus, pertanyents a onze cors, van actuar en les cerimònies dels dies 17 i 18 de maig. Hi havia corals de Roma mateix, com la de la Capella Sixtina –que sempre assisteix a les celebracions del Papa a Sant Pere–, i d'altres que venien dels Estats Units, Filipines, Espanya, Portugal i Xile. Les notes musicals d'una trompeta van enaltir determinats moments de la cerimònia.

Gràcies a la ràdio i la televisió

La cerimònia va ser transmesa en directe per la Rai Uno i Mundovisión. Els periodistes i fotògrafs acreditats van ser més de set-cents. Els pelegrins que eren al fons de la plaça de Sant Pere i a la Via della Conciliazione van poder seguir la cerimònia gràcies a les tres pantalles de 27 metres quadrats que la Rai va col·locar al final de la plaça.

Amb els malalts

Al final de la cerimònia, el Papa va baixar a saludar els nombrosos malalts que eren al peu de l'altar.

18 de maig, una altra vegada a la plaça de Sant Pere

El dilluns 18 de maig, a les deu del matí, mons. Álvaro del Portillo, primer successor del fundador de l'Opus Dei, va celebrar a la plaça de Sant Pere la missa d'acció de gràcies per la beatificació. A l'homilia, va recordar la primera vegada que el beat Josepmaria va anar a Roma, «i la seva emoció en albirar la cúpula de Sant Pere, i dir el Credo. Aquella nit, la va passar tota sencera fent una vetlla de pregària, mirant les finestres de les habitacions del Sant Pare, que es veien a poca distància, des de la terrassa de la casa on ens allotjàvem, a la veïna Piazza della Città Leonina. Aquest esperit d'oració perseverant i penitent, aquest amor a l'Església i al Pontífex Romà, és el

que ha inculcat a multitud d'ànimes, i avui, aquí, en volem ser una manifestació especial.»

L'audiència amb el Sant Pare

Els esdeveniments viscuts el diumenge i el dilluns van culminar amb l'audiència que Joan Pau II va concedir als pelegrins al final de la missa del dia 18. Quan el Sant Pare va entrar a la plaça de Sant Pere, un dels cors va entonar el tradicional “Happy Birthday to you”, perquè aquell dia el Papa feia 72 anys. Durant l'audiència, el Sant Pare va dir que «la beatificació de Josepmaria Escrivà de Balaguer m'ofereix el motiu per a aquesta joiosa trobada amb tots vosaltres, benvolguts sacerdots i laics que, en gran nombre, heu pelegrinat a Roma per participar en aquesta sincera manifestació de fe i de comunió eclesial. (...)

»La figura d'un beat representa una nova crida a la santedat, la qual no és un privilegi ni va dirigida només a uns quants, sinó que ha de ser la meta comuna de tots els cristians.»

Al costat de les sagrades restes del beat Josepmaria

Del 14 al 21 de maig, el sagrat cos del beat Josepmaria va romandre a la basílica de Sant Eugeni, a on van poder anar a venerar-lo milers de fidels. Don Michele, rector de Sant Eugeni, recorda amb emoció aquells dies: «No oblidaré mai la devoció i el recolliment que hi havia a la basílica en tot moment. S'hi respirava un clima d'oració autèntica. Són inoblidables les llargues cues al costat dels confessors, que no eren pas pocs. Els pelegrins entraven, saludaven el Santíssim a la capella del fons de la nau i s'acostaven a l'altar, feien una reverència a l'urna i

s'agenollaven als reclinatoris per pregar.»

Pel cel, pel mar, per terra

Per arribar a Roma, els pelegrins van fer servir els sistemes de transport més variats: prop de tres mil autobusos; trens, alguns dels quals arribaven directament a l'estació del Vaticà; més de cent vols xàrter, a més dels de línia; i vaixells, que arribaven al port de Civitavecchia.

Els joves

La presència de milers de joves va ser un dels aspectes característics de les celebracions d'aquells dies. Molts es van allotjar en diversos càmpings dels voltants de Roma, alguns d'ells amb més de mil places ocupades.

La medalla commemorativa

Com a record de la beatificació del fundador de l'Opus Dei es van fer

unes medalles en les quals hi ha en
una cara el rostre del beat
Josepmaria i en l'altra la reproducció
d'un quadre de la Mare de Déu. Es
van encunyar medalles de tres
grandàries, en alpaca i bronze.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/17-de-maig-
del-92-una-experiencia-que-val-la-pena-
repetir-la/](https://dev.opusdei.org/ca/article/17-de-maig-del-92-una-experiencia-que-val-la-pena-repetir-la/) (09/08/2025)